

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/6/2022
Identifikačné číslo spisu: 2020200114
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2020200114.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom v Bratislave, Rovniankova č. 1667/14, IČO: 31 820 174, právne zast.: JUDr. Jánom Tkáčom, advokátom a konateľom Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska č. 29, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Senica, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom v Senici, Vajanského č. 17/1, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ MTP SPV 4, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribylinská č. 2, IČO: 50 841 629, právne zast.: Mgr. Andrejom Maarom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dunajská č. 8, 2/ MTP SPV 1, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribylinská č. 2, IČO: 50 841 653, 3/ Pri Mlyne 2, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribylinská č. 2, IČO: 50 841 696, 4/ MTP SPV 3, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribylinská č. 2, IČO: 50 841 670, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 24. marca 2020, číslo OU-SE-OCDPK-2020/001049-003, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 10. júna 2021, č.k. 14S/39/2020-125, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 10. júna 2021, č.k. 14S/39/2020-125 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SPP“) zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 24. marca 2020, číslo OU-SE-OCDPK-2020/001049-003, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie mesta Skalica z 20. septembra 2019, číslo SÚ-2019/1418. Predmetným

rozhodnutím mesto Skalica ako príslušný špeciálny stavebný úrad podľa § 120 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“) a § 3a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 135/1961 Zb.“) postupom podľa § 68 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. povolil zmenu nedokončenej stavby nazvanej - Bytové domy „G. C.“. L. Č.A. A. E. D. - bytový dom X, komunikácie a spevnené plochy - umiestnenej na pozemkoch parc. č. XXX/XX, XXX/XX S. XXX/XX register „C“, katastrálne územie D., ulica Č. S. G.. G. tak, že došlo k úprave pôvodne povolených parkovacích miest pri zvýšení ich počtu na 31, úprave šírky a rozmiestnenia chodníkov a spevnených plôch v dotknutom území.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 62 ods. 1 písm. b/, § 140c ods. 1,2 zákona č. 50/1976 Zb., § 23 ods. 1, § 33 ods. 2 Správneho poriadku a v zmysle právnej úpravy ustanovenej SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Krajský súd vo vzťahu k námietke, ktorou žalobca poukazoval na nerešpektovanie ustanovenia § 140c ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. uviedol, že na základe rozhodnutia Okresného úradu Skalica zo 06. marca 2019 bolo podľa § 29 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“) rozhodnuté, že navrhovaná činnosť „J. K. G. C.“, ktorej účelom je výstavba štyroch päť podlažných objektov, parkovacích miest a napojenie navrhovanej činnosti na inžinierske siete v okrese Skalica, sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. a pre uvedenú činnosť je preto možné podať návrh na začatie povoľovacieho konania podľa osobitných predpisov. Súčasne boli v danom rozhodnutí určené podmienky, ktoré vyplynuli z doručených stanovísk, pričom z odôvodnenia daného rozhodnutia je preukázané, že žalobca doručil svoje stanovisko dňa 28. januára 2019 spolu s 39 pripomienkami, ktoré boli Okresným úradom Skalica, odborom starostlivosti o životné prostredie v odôvodnení daného rozhodnutia posúdené, k jednotlivým pripomienkam sa tento správny orgán vyjadril, svoje rozhodnutie odôvodnil, respektíve pripomienku zapracoval do výroku rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie o neposudzovaní činnosti podľa zákona č. 24/2006 Z.z. nadobudlo právoplatnosť dňa 08. apríla 2019. Z administratívneho spisu mal súd rovnako preukázané, že stavebník po prehodnotení optimalizácie spevnených plôch s ohľadom na využívanie CO krytu a počtu bytov v bytovom dome X požiadal o zmenu stavby pred dokončením. Predmetom žiadosti o zmenu stavby pred dokončením bola úprava pôvodne povoleného počtu 26 parkovacích miest na 31 parkovacích miest, úprava šírky a rozmiestnenia chodníkov a spevnených plôch v dotknutom území. Dňa 23. apríla 2019 mesto Skalica, ako príslušný stavebný úrad, vydalo rozhodnutie o prerušení konania o zmene stavby pred dokončením a vyzval - stavebníka (ďalší účastník konania v 1/) na doplnenie predloženej žiadosti o konkrétne doklady vrátane súhlasného stanoviska Okresného úradu Skalica - odboru starostlivosti o životné prostredie. Stavebník doručil dňa 02. augusta 2019 stavebnému úradu kladné stanoviská spolu s určenými podmienkami, pričom bolo preukázané, že v rámci konania o zmene stavby pred dokončením boli stavebným úradom zabezpečené príslušné záväzné stanoviská a rozhodnutia dotknutých orgánov. Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie vydal dňa 28. augusta 2019 záväzné stanovisko, z ktorého vyplývalo, že žiadosť o zmenu stavby pred dokončením je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z.z. a s rozhodnutiami vydanými podľa tohto zákona a ich podmienkami. Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie vo svojom záväznom stanovisku poukázal na to, že k navrhovanej činnosti bolo vydané rozhodnutie v zisťovacom konaní (rozhodnutie zo 06. marca 2019) a tiež poukázal na ustanovenie § 38 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z., konkrétne, že k vydaniu tohto záväzného stanoviska k zmene stavby pred dokončením boli zaslané dokumenty, konkrétne oznámenie o pokračovaní konania, kópia žiadosti o zmenu stavby pred dokončením, vyhodnotenie spôsobu zapracovania podmienok určených v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní, dokumentácia „J. K. „, C.“ na Č. A. E. D. - J. K. X, komunikácie a spevnené plochy“, pričom uzavrel, že na základe predložených podkladov a berúc do úvahy rozdielnu úroveň podrobnosti dokumentácie predloženej pre účely posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona a dokumentácie pre účely tohto konania, je možné konštatovať, že návrh na začatie konania je z koncepcného hľadiska v súlade s rozhodnutím vydaným v zisťovacom konaní a relevantnými podmienkami určenými v rozhodnutí

vydanom v zisťovacom konaní. Preto mal súd preukázané, že špeciálny stavebný úrad rešpektoval ustanovenie § 140c ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., a preto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

4. K námietke žalobcu, že správne orgány nerešpektovali § 62 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb., keď v zmysle ustanovenia § 140b tohto zákona špeciálny stavebný úrad nepožiadala orgán štátnej vodnej správy o stanovisko k jeho pripomienkam a k stavebnému projektu. Súd mal obsahom administratívneho spisu preukázané, že Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie, ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 61 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 364/2004 Z.z.“) dal k predmetnej zmene stavby pred dokončením podľa § 28 ods. 1 citovaného zákona vyjadrenie z 02. mája 2019, z ktorého vyplývalo, že zmena stavby bytového domu X spočíva v zmene vnútornej dispozície bytového domu tak, že namiesto 20-tich navrhovaných bytov, bude vybudovaných 27 bytov, pričom súčasťou projektu sú aj parkoviská a chodníky s tým, že bytový dom bude napojený na všetky inžinierske siete, ktorých sa zmena stavby nedotýka, táto zmena sa dotýka len vnútornej zdravotníckej, a to v rozsahu, ktorý vyplýval zo zmeny dispozície bytov, spotreba vody a množstvo odvádzania dažďových a splaškových vôd sa nemení, ostáva rovnaký ako v pôvodnom projekte. V danom vyjadrení bolo súčasne skonštatované, že predmetnú zmenu stavby z hľadiska ochrany vodných pomerov je možné realizovať za dodržania podmienok uvedených vo vyjadrení k pôvodnému projektu stavby vydanému Okresným úradom Skalica, odborom starostlivosti o životné prostredie č.j. : OU-SI-OSZP-2017/000411-002 zo 04. mája 2017, pričom v závere príslušný orgán štátnej vodnej správy uviedol, že vyjadrenie podľa § 28 zákona č. 364/2004 Z.z. sa podľa § 73 ods. 18 tohto zákona považuje za záväzné stanovisko.

5. Rovnako zo stanoviska Okresného úradu Skalica, odboru starostlivosti o životné prostredie zo 17. septembra 2019 vo vzťahu k odpadovému hospodárstvu vyplývalo, že na umiestnenie a realizáciu predmetných bytových domov, bolo okresným úradom vydané vyjadrenie v územnom konaní OU-SI-OSZP-2016/001027-002 z 09. decembra 2016. Orgán štátnej správy odpadového hospodárstva sa na základe žiadosti vyjadril k projektovej dokumentácii predmetnej stavby v územnom konaní a nakoľko nedošlo k zmene odpadového hospodárstva stavby, orgán štátnej správy odpadového hospodárstva sa v stavebnom konaní nevyjadroval, čo vyplýva aj z § 99 ods. 1 písm. b/ bod 2 zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 79/2015 Z.z.“).

6. K namietanému porušeniu § 23 ods. 1 Správneho poriadku, keď špeciálny stavebný úrad žalobcovi nedoručil kópiu spisu, respektíve jeho časti v rozsahu, ktorý stanovil vo vyjadrení z 05. mája 2019, krajský súd uviedol, že účastník konania má v zmysle menovaného ustanovenia právo na kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní, ako aj s výnimkou kópie projektovej dokumentácie, na vyhotovenie kópie ktorej je potrebný súhlas autora diela, a to s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 185/2015 Z.z. - Autorský zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 185/2015 Z.z.“), pričom v danom prípade požadované kópie listín špeciálny stavebný úrad žalobcovi neposkytol. Tento postup súd vyhodnotil ako procesné pochybenie, ktoré však v danom prípade nemalo za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti súd prihliadol práve na samotný predmet administratívneho konania, ktorým bola nepatrná zmena stavby v podobe zvýšenia počtu parkovacích miest, všeobecnú povahu argumentov a pripomienok žalobcu, ktoré spadali skôr do oblasti zisťovacieho konania a taktiež na skutočnosť, a to, že navrhovaná stavba bola už v rámci zisťovacieho konania posudzovaná, žalobca bol na danom konaní účastný, účastný bol aj na stavebnom konaní, a teda mal vedomosti o predmetnej stavbe - komunikácie a spevnené plochy. Navyše žalobca bol špeciálnym stavebným úradom upovedomený o možnosti nahliadnuť do administratívneho spisu, ktorú príležitosť však nevyužil. Automatické konanie žalobcu bez zohľadnenia predmetu administratívneho konania sa prejavilo aj v samotnej žiadosti na poskytnutie kópií, ktorých rozsah nezodpovedal danému konaniu. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax, konkrétne na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky evidované pod označením R 122/2003, v zmysle ktorého sa rozhodnutie nezrušuje preto, aby sa odstránili formálne pochybenia orgánu verejnej správy, ak nemôžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre účastníka konania, čo platí aj v prípade žalobcu, keďže vzhľadom na záväzné stanovisko Okresného úradu Skalica, odboru

starostlivosti o životné prostredie z 28. augusta 2019 bola navrhovaná zmena predmetnej stavby (komunikácie a spevnené plochy) v súlade so zákonom č. 24/2006 Z.z., ako aj s rozhodnutiami vydanými podľa tohto zákona a ich podmienkami.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú a preto ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

8. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 168 SSP a v konaní úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, nakoľko v správnom súdnom konaní orgánu štátnej správy, ktorým žalovaný nepochybne je, možno priznať trovy konania iba výnimočne. O trovách konania ďalších účastníkov konania 1/ a 4/ rozhodol súd podľa § 169 SSP, podľa ktorého ďalší účastníci konania majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Ďalším účastníkom konania 1/ až 4/ súd vyslovene žiadne povinnosti neukladal. Hoci svoje právo vyjadriť sa v správnom súdnom konaní využil ďalší účastník konania 1/, nárok na náhradu trov konania mu nevzniklo, pretože za splnenie povinnosti nemožno považovať splnenie výzvy súdu na vyjadrenie sa k správnej žalobe.

II.

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

10. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

11. V súvislosti s namietaným porušením práva na spravodlivý proces žalobca namietal, že v priebehu konania sa žiadosťou domáhal, aby súd vyslovil svoje predbežné právne posúdenie na predmet sporu. Predmetnej žiadosti súd nevyhovel i napriek tomu, že SSP v žiadnom svojom ustanovení neurčuje, že nemôže vydať predbežné právne posúdenie prípadu v súlade so subsidiárnou aplikáciou Civilného sporového poriadku. Poskytnutie predbežného právneho posúdenia veci by smerovalo k naplneniu ustanovenia § 111 SSP, kde by poskytnutie predbežného právneho posúdenia bolo vhodným opatrením na zabezpečenie účelu pojednávania. Predbežné právne posúdenie má slúžiť na to, aby účastníkom konania bolo zrejmé, aký výrok rozhodnutia vo veci samej možno očakávať. Bez takéhoto postupu nie je možné zistiť nahliadanie súdu na prejednávaný spor, ktorý nedostatok má potom vplyv na rozsudok, ktorý nemá byť prekvapivý. Taktiež pre náležité odôvodnenie je podstatné, aby účastníci vedeli, ako na spor pozerá súd a v prípade, ak sa od svojho predbežného názoru odkloní, je podstatné, aby takýto odklon bol náležite odôvodnený, nakoľko absencia takéhoto odôvodnenia by spôsobovala arbitrárnosť rozhodovania.

12. Poukázal na to, že žalobca ako ekologická organizácia má vo svojich cieľoch zlepšovanie životného prostredia, háji a presadzuje verejné záujmy životného prostredia, pričom za verejný záujem možno považovať samotnú účasť a presadzovanie právneho názoru, ktorý konkuruje právnym názorom správnych orgánov, podnikateľov a súdu. Cieľom takéhoto konania je stav, kde je vždy rozhodované v najlepšom záujme životného prostredia za súčasnej odbornej, právnej aj vecnej diskusie s ekologickými združeniami. Účelom podaných stanovísk (aj správnych žalôb) nie je len prispieť k lepšej úrovni životného prostredia v konkrétnom prípade, ale aj prostredníctvom poukazovania na zlyhávanie v jednotlivých prípadoch preukázať, že sa jedná o systematické zlyhávanie, a teda, že nezákonnosť v jednotlivom prípade je dôsledkom zlého fungovania štátnej správy.

13. Konkrétne v súvislosti s nesprávnym právnym posúdením namietal záver krajského súdu, ktorý vo vzťahu k odpadovému hospodárstvu uviedol, že na umiestnenie a realizáciu predmetných bytových domov bolo okresným úradom vydané vyjadrenie v územnom konaní OU-SI-OSZP-2016/001027-002 zo 09. decembra 2016 s tým, že orgán štátnej správy odpadového hospodárstva sa na základe žiadosti

vyjadril k projektovej dokumentácii predmetnej stavby v územnom konaní a nakoľko nedošlo k zmene odpadového hospodárstva stavby, orgán štátnej správy odpadového hospodárstva sa v stavebnom konaní nevyjadroval, čo vyplýva aj z § 99 ods. 1 písm. b/ bod 2 zákona č. 79/2015 Z.z. V tomto smere aj s odkazom na § 73 ods. 21 zákona č. 364/2004 Z.z. poukázal na zákonnú povinnosť, že rozhodnutie podľa § 16a ods. 13 a ods. 21 je povinným podkladom orgánu štátnej vodnej správy k povoločovému konaniu. Rovnako § 16a ods. 23 zákona č. 364/2004 Z.z. predstavuje zákonný zákaz vydania povolenia za absencie primárneho posúdenia vplyvov na vody, pričom v tomto prípade takéto primárne posúdenie neprebehlo. Poukázal tiež na odlišný výklad k § 16a zákona č. 364/2004 Z.z. V zmysle § 73 ods. 21 menovaného zákona rozhodnutia podľa § 16a ods. 13 a ods. 21 sú podkladom k vyjadreniu orgánu štátnej vodnej správy v územnom konaní navrhovanej činnosti; ak sa územné konanie pre navrhovanú činnosť nevyžaduje, tieto rozhodnutia sú podkladom ku konaniu o povolení navrhovanej činnosti. Zákon č. 364/2004 Z.z. jednoznačne ustanovuje, že pred vydaním územného rozhodnutia musí orgán štátnej vodnej správy dať vyjadrenie, čo sa nestalo. Vzhľadom na absenciu takéhoto postupu, povolením stavby sa umožní reálny zásah do životného prostredia na úseku ochrany vody s tým, že nie je zabezpečená ich úplná ochrana. Žalobca žiadal o overenie súladu s verejnými záujmami vôd nielen v zmysle procesnoprávneho ustanovenia § 16a zákona č. 364/2004 Z.z., ale taktiež z hľadiska hmotnoprávnych noriem § 5 až § 11 menovaného zákona, kde sú definované ciele a environmentálne záujmy na ochranu vody, a to najmä z pohľadu, že či ciele boli dodržané a záujmy chránené. Ustanovenie § 16a ods. 23 zákona č. 364/2004 Z.z. predstavuje zákonný zákaz vydať územné rozhodnutie bez zabezpečenia rozhodnutia o primárnom posúdení vplyvov na vody, ktorým sa do slovenského právneho poriadku transponovala Rámcová smernica o vode č. 2000/60/ES. V tomto smere odkázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-461/13, z ktorého vyplýva povinnosť členských štátov nepovoliť projekt, ktorý môže spôsobiť zhoršenie stavu útvaru povrchovej vody, kým sa nepreukáže opak v súlade s touto smernicou o vode. Z predmetného rozsudku vyplýva, že povoliť možno len ten projekt, ktorý preukáže nezhoršovanie ochrany vôd, pričom § 16a menovaného zákona požaduje formu rozhodnutia okresného úradu v sídle kraja so splnením všetkých procesných aj formálnych náležitostí rozhodnutia podľa zákona. Absenciou takéhoto posúdenia nedošlo k dosiahnutiu cieľov ochrany verejného záujmu ochrany životného prostredia na úseku ochrany vody. Upozornil tiež na povinnosť eurokonformného výkladu v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2016, sp. zn. III. ÚS 666/2016.

14. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti vyjadril nesúhlas so záverom krajského súdu, že tým, že správny orgán neposkytol žalobcovi požadované kópie listín, síce procesne pochybil, avšak takéto pochybenie nemalo za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia. Rovnako odkaz súdu na rozhodnutie evidované pod číslom R 122/2003 nepovažoval za na danú vec aplikovateľný, minimálne pre konania, ktorých súčasťou má byť ochrana životného prostredia, t.j. najmä povoločacie konania.

15. Namietal tiež arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutí správnych orgánov; považoval za neprijateľné, aby sa správny orgán bez vlastnej správnej úvahy priklonil k pripomienkam stavebníka a všetky ich prijal. Správny orgán sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom, nakoľko žalobca podrobne v jednotlivých námietkach identifikoval možný dosah týchto zmien na životné prostredie, pričom požadoval doplnenie dokumentácie pre účely ochrany životného prostredia. Správny orgán v danej problematike má povinnosť sa vysporiadať s každým argumentom, ktorý žalobca vo svojom stanovisku uviedol. Z rozhodnutia odvolacieho orgánu musí byť zrejmé, že sa skutočne zaoberal podstatnými otázkami, ku ktorým dospel nižší orgán. Obdobne odvolací správny orgán sa nemôže v priebehu preskúmania rozhodnutia, ktoré súvisí s ochranou základných práv a slobôd uchýliť len ku konštatovaniu, že všetky námietky sú v celom rozsahu nedôvodné a nesúvisiace, bez akéhokoľvek ďalšieho priblíženia v tomto rozhodnutí. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúcu sa náležitostí odôvodnenia - sp. zn. 10Sža/15/2011, sp. zn. 5Sžo/132/2015, sp. zn. 5Sžo/11/2013, sp. zn. 1So/115/2010.

16. V závere požiadal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, aby sa podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie obrátil na Súdny dvor Európskej únie s otázkou, či aplikácia práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie je v súlade s právom Európskej únie.

17. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

18. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

19. Ďalší účastníci konania - 2/ MTP SPV 1, s.r.o. (predtým „Pri Mlyne 1, s.r.o.“; pozn. súdu), 3/ Pri Mlyne 2, s.r.o. a 4/ MTP SPV 3, s.r.o. (predtým „Pri Mlyne 3, s.r.o.“; pozn. súdu), sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadrili.

20. Ďalší účastník konania - 1/ MTP SPV 4, s.r.o. (predtým „Pri Mlyne 4, s.r.o.“; pozn. súdu) sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním zo 14. decembra 2021. Uviedol, že predmetom konania sú len drobné úpravy stavebného zámeru, čo môže byť relevantné pre hmotnoprávne posúdenie veci. Zdôraznil, že proces posudzovania vplyvov na životné prostredie prebehol v skoršom stavebnom konaní, a teda v konaní o zmene stavby pred dokončením, s poukazom na už vydané predchádzajúce rozhodnutie zo 06. marca 2019 sa len posudzovalo, či navrhovaná zmena stavby je v súlade s určenými podmienkami. Pre úplnosť dodal, že vecne zmena stavby spočívala v zúžení parkovacích miest, čím bolo umožnené zvýšenie ich počtu na rovnakej ploche. Nad rámec tejto úpravy pribudli dve novovybudované

parkovacie miesta (č. 14 a č. 15), zrealizované zámkovou dlažbou (a nie asfaltom, ako tvrdil žalobca, ktorú skutočnosť overil aj konajúci súd. Žalobca atakuje dve parkovacie miesta vyhotovené zo zámkovej dlažby, ktorých povolenie, ako tvrdí, má zásadný vplyv na zadržiavanie vody v krajine. Ďalej uviedol, že nakoľko žalobca nebol pri podaní správnej žaloby zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50 SSP, mala byť krajským súdom správna žaloba postupom podľa § 98 ods. 1 písm. f/ SSP odmietnutá, i napriek tomu, že táto vada bola zo strany žalobcu dodatočne odstránená. K veci samej uviedol, že Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie, ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 61 zákona č. 364/2004 Z.z. dal k predmetnej zmene stavby pred dokončením podľa § 28 ods. 1 citovaného zákona vyjadrenie z 02. mája 2019, z ktorého vyplýva, že spotreba vody a množstvo odvádzania dažďových a splaškových vôd sa nemení, ostáva rovnaký ako v pôvodnom projekte a súčasne, že zmenu stavby z hľadiska ochrany vodných pomerov je možné realizovať za dodržania podmienok uvedených vo vyjadrení k pôvodnému projektu stavby vydanému Okresným úradom Skalica, odborom starostlivosti o životné prostredie zo 04. mája 2017, č.j. : OU-SI-OSZP-2017/000411-002, pričom v závere príslušný orgán štátnej vodnej správy uviedol, že vyjadrenie podľa § 28 menovaného zákona sa podľa § 73 ods. 18 zákona považuje za záväzné stanovisko. Konajúci súd tiež správne právne posúdil námietku žalobcu ohľadom tvrdenia, že špeciálny stavebný úrad nepožiadala orgán štátnej vodnej správy o stanovisko ako nedôvodnú. Bolo preukázané, že zmenu stavby z hľadiska ochrany vodných pomerov bolo možné realizovať za dodržania podmienok uvedených vo vyjadrení k pôvodnému projektu stavby vydanému Okresným úradom Skalica, odborom starostlivosti o životné prostredie zo 04. mája 2017, č.j.: OU-SI-OSZP-2017/000411-002. K tvrdeniu žalobcu, že nemal prístup k spisu uviedol, že v rámci zisťovacieho konania bol na konaní účastný, rovnako na stavebnom konaní, a teda mal vedomosti o predmetnej stavbe - komunikácie a spevnené plochy. Navyše žalobca bol špeciálnym stavebným úradom upovedomený o možnosti nahliadnuť do administratívneho spisu, ktorú príležitosť však nevyužil.

21. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

22. Vyjadrenie ďalšieho účastníka 1/ bolo doručené žalobcovi, žalovanému a ďalším účastníkom konania 2/, 3/ a 4/ na vedomie.

V.

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) viazaný rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti (§ 453 ods.1,2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

24. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 6 ods. 2 písm. a/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

28. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

29. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

30. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 24. marca 2020, číslo OU-SE-OCDPK-2020/001049-003, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie mesta Skalica z 20. septembra 2019, číslo SÚ-2019/1418. Predmetným rozhodnutím mesto Skalica ako príslušný špeciálny stavebný úrad podľa § 120 zákona č. 50/1976 Zb. a § 3a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. postupom podľa § 68 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. povolil zmenu nedokončenej stavby nazvanej - J. K. „G. C.“. L. Č. A. E. D. - J. K. X, komunikácie a spevnené plochy - umiestnenej na pozemkoch parc. č. XXX/XX, XXX/XX S. XXX/XX register „C“, katastrálne územie D., ulica Č. S. G.. G. tak, že došlo k úprave pôvodne povolených parkovacích miest pri zvýšení ich počtu na 31, úprave šírky a rozmiestnenia chodníkov a spevnených plôch v dotknutom území.

31. Podľa § 62 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb., v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi; 4a)

32. Podľa § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

33. Podľa § 66 ods. 3 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb., záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia.

34. Podľa § 68 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.

35. Podľa § 68 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., v rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.

36. Zákon č. 364/2004 Z.z. vytvára podmienky na všestrannú ochranu vôd vrátane vodných ekosystémov a od vôd priamo závislých ekosystémov 1b) v krajine, zachovanie alebo zlepšovanie stavu vôd, účelné, hospodárne a trvalo udržateľné využívanie vôd, manažment povodí a zlepšenie kvality životného prostredia a jeho zložiek, znižovanie nepriaznivých účinkov povodní a sucha, zabezpečenie funkcií vodných tokov, bezpečnosť vodných stavieb, využívanie vody s ohľadom na jej strategický a bezpečnostný význam pre štát, na verejný záujem, potravinovú bezpečnosť štátu a na jej prednostné určenie podľa § 3 ods. 4 (§ 1 ods. 2). Upravuje práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb k vodám a nehnuteľnostiam, ktoré s nimi súvisia pri ich ochrane, účelnom a hospodárnom využívaní, oprávnenia a povinnosti orgánov štátnej vodnej správy a zodpovednosť za porušenie povinností podľa tohto zákona (§ 1 ods. 3).

37. Podľa § 16 ods. 10 zákona č. 364/2004 Z.z., fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má záujem realizovať trvalo udržateľné rozvojové činnosti človeka alebo ich zmeny, zmeny fyzikálnych vlastností útvaru povrchovej vody alebo zmeny úrovne hladiny útvarov podzemnej vody (ďalej len "navrhovaná činnosť") je pred podaním návrhu na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti povinná postupovať podľa § 16a.

38. Podľa § 16a ods. 1 zákona č. 364/2004 Z.z., pred podaním návrhu na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti požiada fyzická osoba alebo právnická osoba (ďalej len "žiadateľ") orgán štátnej vodnej správy o vydanie rozhodnutia, či ide o navrhovanú činnosť podľa § 16 ods. 6 písm. b/.

39. Podľa § 16a ods. 13 zákona č. 364/2004 Z.z., ak orgán štátnej vodnej správy rozhodne, že nejde o navrhovanú činnosť podľa § 16 ods. 6 písm. b/, žiadateľ je oprávnený podať návrh na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti.

40. Podľa § 16a ods. 21 zákona č. 364/2004 Z.z., ak sa v konaní preukáže, že žiadateľ realizáciou navrhovanej činnosti splní podmienky podľa § 16 ods. 6 písm. b/ bodov 1 až 4, orgán štátnej vodnej správy v rozhodnutí zároveň určí, že sa navrhovaná činnosť môže realizovať.

41. Podľa § 16a ods. 23 zákona č. 364/2004 Z.z., povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa povoľuje navrhovaná činnosť bez vydania rozhodnutia v konaní podľa odseku 13 alebo 21.

42. Podľa § 73 ods. 21 zákona č. 364/2004 Z.z., rozhodnutia podľa § 16a ods. 13 a ods. 21 sú podkladom k vyjadreniu orgánu štátnej vodnej správy v územnom konaní navrhovanej činnosti; ak sa územné konanie pre navrhovanú činnosť nevyžaduje, tieto rozhodnutia sú podkladom ku konaniu o povolení navrhovanej činnosti.

43. Podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku, účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

44. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

45. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal preukázať, že:

- mesto Skalica ako príslušný špeciálny stavebný úrad dňa 18. augusta 2017 pod číslom 1707/2017 vydal pre stavebníka (tu ďalší účastník konania 1/) stavebné povolenie na stavbu J. K. „G. C.“. L. Č. A. E. D. - J. K. X, komunikácie a spevnené plochy - umiestnenú na pozemkoch parc. č. XXX/XX, XXX/XX S. XXX/XX register „C“, katastrálne územie D., ulica Č. S. G.. G., na ktorú bolo vydané územné rozhodnutie dňa 04. apríla 2017 pod číslom 3847/2016,

- žalobca dňa 17. apríla 2019 požiadal o zmenu stavby pred jej dokončením

[dôvod podania predmetnej žiadosti spočíval v optimalizácii spevnených plôch s ohľadom na využívanie CO krytu, čo viedlo k úprave pôvodne povolených parkovacích miest pri zvýšení ich počtu z pôvodne navrhovaných 26 na 31 a na to nadväzujúcej úprave šírky a rozmiestnenia chodníkov a spevnených plôch v dotknutom území],

- prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 23. apríla 2019, číslo SÚ-2019/1418 prerušil konanie za účelom doloženia (okrem iného) príslušných súhlasných stanovísk ku konaniu o zmene stavby,

- k príslušnej žiadosti dňa 05. mája 2019 zaslal žalobca vyjadrenie, v ktorom si uplatnil podmienky k príslušnému stavebnému konaniu

[primárne žalobca žiadal o zohľadnenie a zapracovanie pripomienok, ktoré žalobca uplatnil v rámci zisťovacieho konania, uplatnil pripomienky týkajúce sa dostatočnosti dopravnej kapacity, žiadal predložiť vodoprávne povolenie, predloženie rozhodnutia a zohľadnenie dokumentácie podľa zákona č. 364/2004 Z.z., predloženie projektu preventívnych a kompenzačných environmentálnych opatrení podľa zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.; pozn. súdu) vrátane návrhu sadových a parkových úprav, projekcie stavieb, navrhol povrchové státia ako aj ploché strechy a iné spevnené vodorovné plochy zhotoviť z dielcov a materiálov zo zhodnotených odpadov s drenážnou funkcionalitou, žiadal o zohľadnenie miestnych hydrologických a hydraulických pomerov daného územia a stavby, preukázať splnenie podmienok plynúcich zo zákona č. 79/2015 Z.z., zabezpečiť separovaný zber odpadu; v závere požiadal cit.: „(...) o doručenie elektronickej kópie spisu (skenu), resp. jeho častí v rozsahu týkajúcich sa (...) uplatnených pripomienok (...)“],

- prvostupňový správny orgán si následne v priebehu stavebného konania (zmena stavby pred dokončením) zabezpečil záväzné stanoviská / vyjadrenia dotknutých orgánov, prípadne ďalšie podklady, konkrétne:

i. stanovisko Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Skalici zo 06. augusta 2019

ii. záväzné stanovisko Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Skalici, Odbor poriadkovej a dopravnej polície, Okresný dopravný inšpektorát v Skalici z 10. júla 2019

iii. odborné stanovisko Technickej inšpekcie, a.s. k projektovej dokumentácii stavby zo 17. mája 2019

iv. stanovisko Okresného úradu Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie zo 17. septembra 2019 (odpadové hospodárstvo podľa zákona č. 79/2015 Z.z.)

v. vyjadrenie Okresného úradu Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie z 02. mája 2019 (ochrana vodných pomerov podľa zákona č. 364/2004 Z.z.)

vi. vyjadrenie Okresného úradu Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie z 02. mája 2019 (ochrana prírody a krajiny podľa zákona č. 543/2002 Z.z.)

vii. záväzné stanovisko Okresného úradu Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie z 28. augusta 2019 (na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie)

viii. určenie mesta Skalica z 31. júla 2019 k použitiu dopravných značiek na miestnych a účelových komunikáciách

ix. licenčná zmluva z 31. júla 2019

x. záväzné stanovisko mesta Skalica z 12. septembra 2019 pre špeciálny stavebný úrad

- prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo 14. augusta 2019, číslo SÚ-2019/1418 vydal oznámenie o pokračovaní v konaní o zmene stavby pred dokončením vrátane oznámenia, že upúšťa od miestneho zisťovania a ústneho konania

[v predmetnom rozhodnutí zároveň prvostupňový správny orgán poučil účastníkov konania ako aj dotknuté orgány štátnej správy, že svoje námietky a pripomienky k návrhu môžu uplatniť najneskôr do 18. septembra 2019 s poučením, že inak k nim nebude prihladané; rovnako ich poučil o možnosti nahliadnutia do podkladov v stanovenom mieste a čase; rozhodnutie bolo doručené aj žalobcovi],
- prvostupňový správny orgán následne rozhodnutím z 20. septembra 2019, číslo SÚ-2019/1418 povolil zmenu nedokončenej stavby nazvanej - J. K. „G. C.“. L. Č. A. E. D. - J. K. X, komunikácie a spevnené plochy,
- na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím z 24. marca 2020, číslo OU-SE-OCDPK-2020/001049-003 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 20. septembra 2019.

46. Najvyšší správny súd po vyhodnotení žalobcom v kasačnej sťažnosti uplatnených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho správneho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

47. Najvyšší správny súd v prvom rade zdôrazňuje, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie o zmene stavby pred dokončením. Príslušnú žiadosť o zmenu stavby pred jej dokončením podal stavebník po prehodnotení optimalizácie spevnených plôch s ohľadom na využívanie CO krytu a počtu bytov v príslušnom bytovom dome X. Predmetom žiadosti o zmenu stavby pred dokončením bola úprava pôvodne povoleného počtu 26 parkovacích miest na 31 parkovacích miest (primárne z dôvodu zúženia pôvodne navrhnutých parkovacích miest), úprava šírky a rozmiestnenia chodníkov a spevnených plôch v dotknutom území. Rovnako najvyšší správny súd uvádza, že na predmetnú stavbu - J. K. „G. C.“. L. Č. A. E. D. - J. K. X, komunikácie a spevnené plochy už bolo vydané stavebné povolenie dňa 18. augusta 2017 pod číslom 1707/2017; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 22. septembra 2017. Z obsahu administratívneho spisu mal tiež najvyšší správny súd preukázané, že Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie, štátna správa na úseku environmentálneho posudzovania rozhodnutím zo 06. marca 2019, číslo OU-SI-OSZP-2019/000143-021 určil, že predmetná stavba ako celok („J. K. G. C.“) sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. s tým, že boli podľa § 29 ods. 13 citovaného zákona určené podmienky, ktoré vyplývajú z doručených stanovísk, pričom obsahom tohto rozhodnutia bolo tiež preukázané, že podmienky v danom zisťovacom konaní si uplatnil aj žalobca. Teda proces posudzovania vplyvov na životné prostredie prebehol a z dôvodu návrhu na zmenu stavby pred dokončením sa, s poukazom na už vydané predchádzajúce rozhodnutie zo 06. marca 2019, len posudzovalo, či navrhovaná zmena stavby je v súlade s určenými podmienkami. V rámci zisťovacieho konania Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku štátnej vodnej správy v stanovisku zo 07. februára 2019 uviedol, že pre spoločný odvod splaškových a dažďových vôd je navrhnutá spoločná kanalizačná prípojka, pričom kanalizácia v areáli bude riešená ako delená. Vody z povrchového odtoku zo spevnených plôch a parkovísk budú do kanalizácie zaústené cez odlučovače ropných látok. Pred zaústením dažďových vôd do jednotnej kanalizácie bude na dažďovej kanalizácii vybudovaná retenčná nádrž s celkovým objemom zadržania zrážkových vôd 40,3 m³. Dodal, že z hľadiska ochrany vodných pomerov k tejto činnosti nepripojil zásadné námietky a posudzovanie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. nepožadoval. Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie v uvedenom rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní zo 06. marca 2019, číslo OU-SI-OSZP-2019/000143-021 v rámci vyhodnotenia vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, konkrétne v časti hodnotenia vplyvov na vodu uviedol, že navrhovaná činnosť nebude mať priame ani nepriame vplyvy na povrchovú a podzemnú vodu počas jej výstavby a prevádzky. Nebol daný ani predpoklad negatívnych vplyvov na hydrologické a hydrogeologické pomery, ani kvalitatívno-kvantitatívne pomery povrchových a podzemných vôd. Navrhovaná činnosť rovnako nie je zdrojom technologických odpadových vôd. Príspevok splaškových a dažďových odpadových vôd vypúšťaných z objektu navrhovanej činnosti bude k celkovému množstvu vôd vstupujúcich do mestskej čističky odpadových

vôd minimálny. Pri dodržaní podmienok správcu kanalizácie sa neočakáva ovplyvnenie kvantity a kvality povrchových vôd recipientu.

48. V tomto smere najvyšší správny súd ďalej uvádza, že v priebehu stavebného konania v súvislosti so zmenou stavby pred jej dokončením Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie vydal dňa 28. augusta 2019 pod číslom OU-SI-OSZP-2019/000695-002 záväzné stanovisko, podľa ktorého príslušnú žiadosť stavebníka o zmenu stavby pred dokončením z koncepcného hľadiska vyhodnotil ako súladnú so zákonom č. 24/2006 Z.z. a s rozhodnutiami vydanými podľa tohto zákona a ich podmienkami. Poukázal tiež na to, že k navrhovanej činnosti bolo vydané rozhodnutie v zisťovacom konaní (vyššie zmieňované rozhodnutie zo 06. marca 2019, číslo OU-SI-OSZP-2019/000143-021) a tiež poukázal na ustanovenie § 38 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z., konkrétne, že k vydaniu tohto záväzného stanoviska k zmene stavby pred dokončením boli zaslané dokumenty - oznámenie o pokračovaní konania o zmene stavby pred dokončením, kópia žiadosti o zmenu stavby pred dokončením, vyhodnotenie spôsobu zapracovania podmienok určených v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní, dokumentácia „J. K. „, C. L. Č. A. E. D. - J. K. X, komunikácie a spevnené plochy.“, pričom uzavrel, že na základe predložených podkladov a berúc v úvahu rozdielnu úroveň podrobnosti dokumentácie predloženej pre účely posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona a dokumentácie pre účely tohto konania, je možné konštatovať, že návrh na začatie konania je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z.z.; nezistil také skutočnosti, ktoré by boli v rozpore so zákonom č. 24/2006 Z.z., s rozhodnutím vydaným v zisťovacom konaní a relevantnými podmienkami určenými v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní. Rovnako v tomto stavebnom konaní týkajúcom sa zmeny stavby pred dokončením Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie, ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 61 zákona č. 364/2004 Z.z. (na úseku ochrany vôd) dal k predmetnej zmene stavby pred dokončením podľa § 28 ods. 1 menovaného zákona vyjadrenie z 02. mája 2019, číslo OU-SI-OSZP-2019/000432-002, z ktorého vyplývalo, že zmena stavby bytového domu X spočíva v zmene vnútornej dispozície bytového domu tak, že namiesto 20-tich navrhovaných bytov, bude vybudovaných 27 bytov, pričom súčasťou projektu sú aj parkoviská a chodníky, počet parkovacích miest je navrhnutých v počte 31 s tým, že bytový dom bude napojený na všetky inžinierske siete, ktorých sa zmena stavby nedotýka, táto zmena sa dotýka len vnútornej zdravotníckej, a to v rozsahu, ktorý vyplýval zo zmeny dispozície bytov, spotreba vody a množstvo odvádzania dažďových a splaškových vôd sa nemení, ostáva rovnaký ako v pôvodnom projekte. V tomto vyjadrení bolo súčasne skonštatované, že predmetnú zmenu stavby z hľadiska ochrany vodných pomerov je možné realizovať za dodržania podmienok uvedených vo vyjadrení k pôvodnému projektu stavby vydanému Okresným úradom Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie zo 04. mája 2017, č.j. : OU-SI-OSZP-2017/000411-002 s tým, že v závere príslušný orgán štátnej vodnej správy uviedol, že vyjadrenie podľa § 28 zákona č. 364/2004 Z.z. sa podľa § 73 ods. 18 tohto zákona považuje za záväzné stanovisko.

49. Ako nedôvodnú vyhodnotil najvyšší správny súd námietku žalobcu, že správne orgány nepostupovali podľa § 16a zákona č. 364/2004 Z.z., a teda predtým, než v rámci povoľovacieho konania vydali rozhodnutie (tu rozhodnutie o zmene stavby pred jej dokončením), nezabezpečili si rozhodnutie orgánu štátnej vodnej správy podľa § 16a ods. 13 menovaného zákona o tom, že navrhovaná činnosť je v súlade s environmentálnymi cieľmi stanovenými menovaným zákonom. V tomto smere najvyšší správny súd (odhliadnuc od účelu a predmetu úpravy stanovenej zákonom č. 364/2004 Z.z.; § 1) uvádza, že kľúčovým pojmom na účely možného postupu a splnenia podmienok podľa § 16a zákona č. 364/2004 Z.z. je pojem „navrhovaná činnosť“, ktorá musí byť v súlade s environmentálnymi cieľmi spočívajúcimi v zabezpečení ochrany vôd a jej trvalo udržateľného využívania, a ktoré sú stanovené jednak pre útvary povrchových vôd, útvary podzemných vôd a jednak pre chránené územia, ktorými sú 1. územia s povrchovou vodou určenou na odber pre pitnú vodu, 2. územia s vodou určenou na kúpanie, 3. územia s povrchovou vodou vhodnou pre život a reprodukciu pôvodných druhov rýb, 4. chránené oblasti prirodzenej akumulácie vôd, 5. ochranné pásma vodárenských zdrojov, 6. referenčné lokality, 7. citlivé oblasti, 8. zraniteľné oblasti, 9. chránené územia a ich ochranné pásma podľa osobitného predpisu (§ 5 ods. 1). Environmentálnym cieľom pre útvary povrchovej vody je vykonanie opatrenia na zabránenie zhoršeniu stavu útvarov povrchovej vody,

ochranu, zlepšovanie a obnovovanie útvarov povrchovej vody s cieľom dosiahnuť dobrý stav povrchových vôd do 22. decembra 2015, ochranu a zlepšovanie umelých a výrazne zmenených útvarov povrchových vôd s cieľom dosiahnuť dobrý ekologický potenciál a dobrý chemický stav do 22. decembra 2015, postupné znižovanie znečisťovania prioritnými látkami a zastavenie alebo postupné ukončenie emisií, vypúšťania a únikov prioritných nebezpečných látok (§ 5 ods. 2). Environmentálnym cieľom pre útvar podzemnej vody je vykonanie opatrení na zabránenie alebo obmedzenie vstupu znečisťujúcich látok do podzemnej vody a na zabránenie zhoršeniu stavu útvarov podzemných vôd, ochranu, zlepšovanie a obnovovanie útvarov podzemnej vody a na zabezpečenie rovnováhy medzi odbermi podzemných vôd a dopĺňaním ich množstva s cieľom dosiahnuť dobrý stav podzemných vôd do 22. decembra 2015, zvrátenie významného vzostupného trendu koncentrácie znečisťujúcej látky, ktorý je spôsobený ľudskou činnosťou s cieľom postupného znižovania znečisťovania podzemnej vody (§ 5 ods. 3). Zákon č. 364/2004 Z.z. v § 16 ods. 10 definuje navrhovanú činnosť ako trvalo udržateľnú rozvojovú činnosť človeka alebo jej zmenu, ktorá môže spôsobiť zhoršenie stavu útvaru povrchovej vody z veľmi dobrého stavu na dobrý stav, zmenu fyzikálnych vlastností útvaru povrchovej vody alebo zmenu úrovne hladiny útvarov podzemnej vody. Pod „útvarom povrchovej vody“ treba rozumieť vymedzenú významnú časť povrchovej vody, napríklad jazero, nádrž, potok alebo jeho úsek, rieka alebo jej úsek, kanál, časť brakickej vody alebo pásmo pobrežnej vody (§ 2 písm. e/) a pod „útvarom podzemnej vody“ vymedzené množstvo podzemnej vody hydrogeologického kolektora alebo hydrogeologických kolektorov (§ 2 písm. f/). Po preskúmaní veci aj s akcentom na zmysel a účel zákona č. 364/2004 Z.z., environmentálne ciele ním chránené a tiež podstatu navrhovanej činnosti realizujúcej sa v intenciách tohto zákona najvyšší správny súd dospel k záveru, že dôvod na postup podľa § 16a menovaného zákona v rámci konania o povolení zmeny stavby pred jej dokončením nie je daný. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie o zmene stavby pred dokončením, príslušnú žiadosť o zmenu stavby pred jej dokončením podal stavebník po prehodnotení optimalizácie spevnených plôch s ohľadom na využívanie CO krytu a počtu bytov v príslušnom bytovom dome X. Predmetom žiadosti o zmenu stavby pred dokončením bola úprava pôvodne povoleného počtu 26 parkovacích miest na 31 parkovacích miest (primárne z dôvodu zúženia pôvodne navrhnutých parkovacích miest), úprava šírky a rozmiestnenia chodníkov a spevnených plôch v dotknutom území. Nepatrné rozšírenie parkovacích miest a na to nadväzujúca úprava šírky a rozmiestnenia chodníkov a spevnených plôch s dôrazom na obsah príslušných rozhodnutí a stanovísk / vyjadrení vydaných na to oprávnenými orgánmi štátnej správy (primárne rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní zo 06. marca 2019, číslo OU-SI-OSZP-2019/000143-021, stavebné povolenie z 18. augusta 2017, číslo 1707/2017, stanovisko okresného úradu zo 04. mája 2017, č.j. : OU-SI-OSZP-2017/000411-002, vyjadrenie okresného úradu z 02. mája 2019, číslo OU-SI-OSZP-2019/000432-002, záväzné stanovisko okresného úradu z 28. augusta 2019, číslo OU-SI-OSZP-2019/000695-002) nemožno pokladať za činnosť, ktorá by bola spôsobilá ohroziť útvar povrchových a podzemných vôd. Navyše aj s odkazom na dôvodovú správu k zákonu č. 51/2018 Z.z., ktorým sa novelizoval zákon č. 364/2004 Z.z. okrem iného tým, že zaviedol konanie podľa § 16a, najvyšší správny súd uvádza, že každú novú trvalo udržateľnú rozvojovú činnosť človeka, ktorá môže mať vplyv na útvary povrchových vôd alebo podzemných vôd, treba posúdiť z hľadiska jej vplyvu na dosiahnutie environmentálnych cieľov. Ide napríklad o stavby protipovodňových opatrení, vodných elektrární, prístavov, ciest a diaľnic, mostov, tunelov, železníc, melioračných zariadení. Posúdenie týchto nových činností človeka podľa §16 ods. 6 písm. b/ zákona č. 364/2004 Z.z. v zmysle článku 4 ods. 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa ustanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Mimoriadne vydanie Ú.v. EÚ, kap. 15/zv. 5; Ú.v. ES L 327, 22.12.2000) v platnom znení je nevyhnutnou podmienkou pre povoľovacie konanie, pred rozhodnutím o umiestnení stavby. Neobstojí ani poukaz žalobcu na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-461/13 vychádzajúci zo sporu týkajúceho sa výstavby na rieke Vezera (Nemecko) spočívajúcej v prehĺbení rieky Vezera, ktorej cieľom bolo umožniť plavbu väčších kontajnerových lodí v prístavoch Bremerhaven (Nemecko), Brake (Nemecko) a Brémy (Nemecko) a s tým súvisiaca otázka významných fyzických zmien a otázka nepriaznivých hydrologických a morfológických dôsledkov uvedeného projektu vo vzťahu k ekosystému menovanej rieky.

50. Vo vzťahu k námietke, že prvostupňový správny orgán žalobcovi neposkytol elektronickú kópiu spisu (sken), respektíve jeho časť v rozsahu požadovanom v jeho vyjadrení z 05. mája 2019, najvyšší správny súd uvádza, že podstata využitia procesných práv nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov v priebehu správneho konania (čo je vlastne konkretizáciou zásady plynúcej z § 3 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého „správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy“) spočíva v získaní prehľadu o všetkých doterajších procesných úkonoch správneho orgánu tak, aby na základe získaných poznatkov (s výnimkou tých, na ktoré dopadajú účinky napríklad zákona č. 185/2015 Z.z.) a podľa vlastnej úvahy mohol účastník konania využívať ďalšie jemu prislúchajúce procesné práva predpokladané príslušným procesným právnym predpisom, predovšetkým právo navrhovať dôkazy a právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Pokiaľ potom správny orgán uvedenej žiadosti žalobcu nevyhovelo, možno všeobecne ustáliť, že zo strany správneho orgánu sa jednalo o procesné pochybenie, ktoré však v konečnom dôsledku aj s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci nemalo vplyv na samotnú zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Najvyšší správny súd uvádza, že procesné pochybenie správneho orgánu dosahujúce intenzitu pochybenia majúceho vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia v kontexte na ustanovenie § 23 ods. 1 Správneho poriadku prichádza do úvahy napríklad vtedy, ak by týmto postupom správneho orgánu bola účastníkovi konania sťažená účinná obrana. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti však neuviedol, v čom postup správneho orgánu pre žalobcu predstavoval tak závažné pochybenie odôvodňujúce zrušenie správnu žalobou napadnutého rozhodnutia založené výlučne len na tomto dôvode. Najvyšší správny súd zároveň zdôrazňuje, že nemožno prehliadnuť aj okolnosti a špecifiká prejednávanej veci s primárnym akcentom na samotný predmet správneho konania - (nepatrná) zmena stavby pred jej dokončením v podobe zvýšenia počtu parkovacích miest z pôvodne stanovených 26 na 31, všeobecnú povahu argumentov a pripomienok žalobcu, ktoré spadajú skôr do oblasti zisťovacieho konania a taktiež na zásadnú skutočnosť, že navrhovaná stavba bola už v rámci zisťovacieho konania posudzovaná, žalobca sa predmetného zisťovacieho konania aktívne zúčastnil, zdefinoval pripomienkami svoje environmentálne ciele, na ktoré bolo zo strany príslušného orgánu štátnej správy adekvátne v rozhodnutí reagované. Navyše z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo 14. augusta 2019, číslo SÚ-2019/1418 vydal oznámenie o pokračovaní v konaní o zmene stavby pred dokončením vrátane oznámenia, že upúšťa od miestneho zisťovania a ústneho konania s tým, že v predmetnom rozhodnutí zároveň prvostupňový správny orgán poučil účastníkov konania ako aj dotknuté orgány štátnej správy, že svoje námietky a pripomienky k návrhu môžu uplatniť najneskôr do 18. septembra 2019 s poučením, že inak k nim nebude prihlíadané; rovnako ich poučil o možnosti nahliadnutia do podkladov v stanovenom mieste a čase; rozhodnutie bolo doručené aj žalobcovi.

51. Najvyšší správny súd tiež vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu, ako aj rozhodnutia žalovaného. V tejto súvislosti aj Ústavný súd Slovenskej republiky pripomína, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Všeobecný súd je povinný na procesné úkony účastníkov primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (I. ÚS 372/06). Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá

súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súde majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (rozsudok vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61). Vo svetle takto prezentovaných záverov možno potvrdiť, že krajský súd konal v medziach svojej právomoci, primerane rozumným a v okolnostiach veci dajúc zreteľ na charakter súdneho prieskumného konania v rámci správneho súdnictva reflektoval na žalobcom vznesené tvrdenia (ktoré nie vždy korešpondovali s tu prejednanou vecou), na prerokúvaný prípad aplikoval relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov a svoje rozhodnutie, ktorým správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol, presvedčivo a náležite odôvodnil. Rovnako z obsahu prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejmy skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa správny orgán vyrovnal so zásadnými návrhmi a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu, uvedenými v podanom odvolaní. Obe napadnuté rozhodnutia aj podľa názoru najvyššieho správneho súdu vo svojich odôvodneniach dostatočne uvádzajú konkrétne dôvody, na základe ktorých pristúpili k vydaniu rozhodnutia o zmene stavby pred jej dokončením. Najvyšší správny súd vo vzťahu k tejto námietke zároveň dodáva, že žalobca v kasačnej sťažnosti konkrétne neuviedol, ktorý argument, respektíve pripomienka vznesená žalobcom zostala odvolacím správnym orgánom nepovšimnutá a nebola na ňu daná adekvátna odpoveď. Žalobca síce odkazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaoberajúce sa požiadavkami na riadne odôvodnenie, respektíve odôvodňovanie správnych rozhodnutí zo strany správnych orgánov, avšak opäť, bez vzťahu k danej prejednávanej veci.

52. K námietke žalobcu, že v priebehu konania sa žiadosťou domáhal, aby krajský súd vyslovil svoje predbežné právne posúdenie na predmet sporu, čomu však zo strany súdu nebolo vyhovené, najvyšší správny súd uvádza, že predbežné právne posúdenie realizuje súd v rámci predbežného pojednania sporu ako inštitútu typického pre civilný proces upravený v zákone č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok, a to pred prvým pojednávaním, ak teda nerozhodne inak. V predmetnej veci krajský súd ako súd správny prejednávajúci primárne otázky právneho charakteru a postupujúci v prvom rade podľa Správneho súdneho poriadku vo veci nariadil pojednávanie a následne postupoval v intenciách § 111 a § 112 SSP. Nemožno preto uznať ako dôvodnú námietku žalobcu, že neakceptovaním žiadosti o predbežné právne posúdenie veci by krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

53. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky najvyšší správny súd konštatuje, že vzhľadom na jeho postavenie ako vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, mu z článku 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vyplýva povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku, ktorej zodpovedanie by jej bolo nevyhnutné pre jeho rozhodnutie vo veci. Nie je pritom viazaný návrhmi účastníkov konania. V posudzovanej veci najvyšší správny súd konštatuje, že sám nevzhladol potrebu predloženia prejudiciálnej otázky. Zo strany žalobcu navrhovaná prejudiciálna otázka bola navyše nekonkrétna, žalobca nevysvetlil, ktoré konkrétne normy európskeho práva majú byť objasnené a aplikované v danej veci; ani neformuloval priamy návrh na prerušenie konania. Za týchto okolností súd dospel k záveru, že nie je povinný iniciovať konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie v režime článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

54. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd vyhodnotil rozsudok krajského súdu ako vecne správny, preto kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

55. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP). Ďalším účastníkom konania 1/ až 4/ náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

56. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.